

Sygn. akt II K 48/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Drobińska

Protokolant: Paulina Spichalska

Prokurator: Agnieszka Cieplicka

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2018 roku na rozprawie sprawy

G. W. (W.)

s. R. i E. z domu S. ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 31 marca 2017 roku do 26 stycznia 2018 roku w C. będąc zobowiązany wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 27 października 2015 roku sygn. akt III RC 325/15 do płacenia świadczeń alimentacyjnych w kwocie po 600 złotych miesięcznie na rzecz swojej córki K. W., uchylał się od tego obowiązku, czym naraził swoją córkę na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości poczynając od 31 maja 2017 roku stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych tj. kwoty 3400 złotych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 209 § 1a kk

orzeka

- oskarżonego **G. W.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 209 § 1 kk w zw. Z art. 209 § 1a kk i za to na podstawie art. 209 § 1a kk skazuje go na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę równą 20 (dwadzieścia) złotych,
- zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że oskarżony w okresie od 31 marca 2017 roku do 26 stycznia 2018 roku w C. będąc zobowiązany wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego wS. z dnia 27 października 2015 roku sygn. akt III RC 325/15 do płacenia świadczeń alimentacyjnych w kwocie po 600 złotych miesięcznie na rzecz swojej córki K. W., uchylał się od tego obowiązku, czym naraził swoją córkę na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości poczynając od 31 maja 2017 roku stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych tj. kwoty 3400 złotych, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 209 § 1a kk.

W toku postępowania sądowego oskarżony G. W. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, co potwierdził również zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Oskarżony oświadczył, że chciałby dobrowolnie poddać się karze grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę równą 20 zł.

Prokurator Rejonowy oświadczył, że nie sprzeciwia się temu wnioskowi.

Należy w tym miejscu również wskazać, że przed rozpoznaniem wniosku Sąd Rejonowy rozważył, czy zarzucony oskarżonemu czyn wypełnia znamiona przestępstwa z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 209 § 1a kk.

Należy w tym miejscu wskazać, że art. 209 § 1 kk w zw. z art. 209 § 1a kk wprowadza odpowiedzialność za przestępstwo nie alimentacji. W przedmiotowej sprawie w postaci kwalifikowanej tzn. z narażeniem na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

W ocenie Sądu Rejonowego, czyn zarzucony oskarżonemu G. W. wypełnił znamiona przestępstwa wskazanego we wniosku. W opisie czynu wskazano jasno i szczegółowo sposób działania oskarżonego. Zdaniem Sądu, przyjęty przez Prokuratora opis czynu odzwierciedla wszystkie przesłanki niezbędne dla przyjętej kwalifikacji prawnej.

Sąd Rejonowy uznał, że okoliczności popełnienia przestępstwa przez G. W. i jego wina nie budzą żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i oświadczenie to zasługiwało na przymiot wiarygodności.

Zaproponowana przez oskarżonego kara odpowiada stopniowi zawinienia oskarżonego G. W. oraz stopniowi społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu. Przy rozpoznawaniu wniosku Sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżony ma 37 lat. Posiada wykształcenie zawodowe. Jest murarzem. Jest rozwiedziony. Posiada konkubinę i dziecko na utrzymaniu. Utrzymuje rodzinę z prac dorywczych.

W przeszłości G. W. był wielokrotnie karany sędownie za przestępstwa, w tym również z art.209 kk. Sądy orzekały wobec niego zarówno kary grzywny, ograniczenia wolności oraz kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oskarżony jednak wracał na drogę przestępstwa. W chwili obecnej oskarżony wyraził skruchę. Przyznał, że w 2017 roku pracował, ale ma na utrzymaniu jeszcze drugie dziecko.

W związku z postawą oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz powyższymi okolicznościami, Sąd uwzględnił wniosek w trybie art.387§2 kpk o skazanie bez przeprowadzania rozprawy. Sąd Rejonowy uznał G. W. za winnego popełnienia przestępstwa z przestępstwa z art. 209 § 1 kk w zw. Z art. 209 § 1a kk i za to na podstawie art. 209 § 1a kk skazał go na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę równą 20 zł.

Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 kpk. Skazany w chwili obecnej ma na utrzymaniu konkubinę i dziecko. Podejmuje jedynie prace dorywcze. W związku z powyższym poniesienie przez skazanego kosztów sądowych połączone byłoby dla niego z nadmiernymi trudnościami.